

maal eller give Raad i dem. Den Omstændighed, at der spares en overflødig Virksomhed, hvilket medfører, at der spares Penge, er ogsaa en Side af Sagen, som ikke er ganske uden Værdi. Selv om Beløbene, der spares, ikke er saa overordentlig store, er det godt, at det af principielle Grunde slaas fast, at man ikke ønsker at komme ind paa overflødige Redskaber af den Art.

Det næste og sidste Ændringsforslag angaar Adgang til Bierhverv. Jeg har ikke ment at kunne gaa med til det Ændringsforslag, der her er stillet, fordi det ikke tilstrækkelig tydeligt udtaler, hvad jeg dog har forstaaet er alles Mening, nemlig at man skal bort fra saadanne Bierhverv, der paa en eller anden Maade kan gribe forstyrrende ind eller virke til Misforstaaelse ved en Virksomhed som den, der udfoldes af Udenrigsministeriets Embedsmænd. Hvis alle er enige om dette Princip, hvorfor saa ikke udtrykke det klart og tydeligt? Lovforslagets Princip er ikke udtrykt i det stillede Ændringsforslag, der staar Spørgsmaalets Afgørelse ganske ubestemt hen, og først en senere Fremtid kommer til i hvert enkelt Tilfælde at afgøre, hvad der skal gøres eller ikke gøres. Det forekommer mig ogsaa, at man vanskeliggør Sagen derved. En almindelig Bestemmelse bør gives nu, i det Øjeblik, da man omformer Udenrigsministeriet, altsaa giver det en ny Skikkelse; en saadan principiel Bestemmelse kan ikke, som man har været bange for, være krænkende for nogen Person. Hvem i Alverden skulde føle sig krænkede ved, at man nu mener, at saaledes som Forholdene har udviklet sig og Tiderne er, skal udenrigsministeriel Virksomhed holdes fri for mulige Indflydelser fra anden Side. Udvalget har endog sikret sig imod, at en Misforstaaelse af den Art skal kunne opstaa, ved udtrykkelig at fremhæve, at der hidtil ikke har været nogen som helst Grund til at tænke paa Misbrug. Ingen kan føle sig krænkede ved, at Lovgivningsmagten mener, at det, som er alles Mening, ogsaa bør komme til Orde i Lovsform. Jeg har derfor ment, det var det klareste og det mest lette at haandtere, at Loven selv optog en saadan almindelig principiel Bestemmelse. Mere har jeg i Grunden ikke at sige om denne Sag. Jeg tror, man vil staa sig for alle Parters Vedkommende ved at vide bestemt, hvorledes Forholdene er. Vedtages Ændringsforslaget, er hele Spørgsmaalet holdt svævende. Selv om man gaar ud

fra, at Ændringsforslaget vedtages, da et Flertal stiller det, tør jeg da ogsaa mene, at det ikke er ganske uden Betydning, at det principielle, konsekvente Forslag fastholdes til Afstemning, for at det kan komme ud i Offentligheden, at en virkelig Mening i denne Retning har været gældende ogsaa her i Rigsdagen, og at det, der fremsættes i et saadant Forslag, i Virkeligheden var Udtryk for det, alle mente, men som af visse, jeg forstaaer ikke rigtig hvilke, Hensyn ikke skulde udtales i Lovsform. Jeg anbefaler derfor, at vi nu slaar fast principielt, at Bibeskæftigelser som anført ikke kan forenes med Stillinger i Udenrigsministeriets Tjeneste; saa ved alle, hvad de i Fremtiden har at rette sig efter.

Schovelin: Jeg skulde egentlig ikke have taget Ordet, da de Bemærkninger, der faldt fra Udvalgets ærede Formand og Ordfører (Kragh), ogsaa for saa vidt var sagte paa det konservative Partis Vegne, hvis ikke de Udtalelser, som nu er faldet fra den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Bramsnæs) og den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Trier), havde, om jeg maa bruge det Udtryk, udæsket mig dertil. Jeg vil gerne først sige, at det forbavser mig i højeste Grad, at man fra Socialdemokratiets Side viser en saadan — jeg kunde endog have Lyst til at sige — Ufordragelighed, at naar man vil have Arbejderinteresser repræsenteret i et Raad og i et Arbejdsudvalg, hvor der i og for sig slet ikke er Tale om Modsætning mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, vil man samtidig endelig holde Arbejdsgiverinteresserne udenfor. Det synes mig at være en Mangel paa Følelse for, hvad der er ligeligt, som er rent ud forbløffende. Det vilde dog vel ikke falde nogen som helst Arbejdsgiver ind at sige: Kun vore Interesser skal varetages i denne eller hin Institution, men Arbejderinteresserne skal paa ingen Maade have Lov til at blive det; og det er yderst betegnende for, hvor vidt vi er kommet i vort Samfund, hvorledes alt nu begynder at vendes fuldkommen paa Hovedet. Hvis man i gamle Dage ensidigt drev Arbejdsgiverinteresser — i længst forsvundne Tider, sikkert ikke saa længe den frie Forfatning i Danmark har været —, er man nu kommet dertil, at der er udelukkende Tale om Arbejderinteresser, og Arbejdsgiverinteresser maa overhovedet ikke faa Lov til at gøre sig gældende, idet man siger: De, som repræsenterer Handel, Industri og Skibsfart, er jo Arbejdsgivere. Ja, hvad